

DIURNALU GLUMETIU SOCIALE-POLITICU-TOCU.

Făc'a acésta va eși de trei ori pe luna, in 10. 20. 30-a di pone la regulara; éra de a-ici in colo o data pe septemana, ou și pone acleca: Marti sér'a. — Prenumeratiu nile se primescu in tóte dílele.

Pretulu pentru Ostrungur'a: pre anu 6 fi. pre 1/2 de anu 3 fi. pre unu triluniu 1 fi. 50 cr. éra pentru străinătate: pre anu 8 fi. pre 1/2 de anu 4 fi. pre unu triluniu 2 fi. in v. a.

Tóte îndieniele și banii de prenumerațiune sunt de a se transmite la Redacțiunea diurnalului: Aradu, strat'a Teleki, nrulu 27.

Inserțiunile se primescu cu 7 cr. de linia, și 30 cr. taese timbrale. Unu esemplariu costa 15 cr. și se pôte capetá in librari'a lui M. Klein jun d'in Aradu.

Strigoiiulu.

— Umorescu. —

Unu strigoiu vine
Nóptea la mine
— Haidati dragi crestini,
Să-lu desgropámu,
Să-lu intiepámu,
Să-lu ardemu cu spini,
Intre hotare:
Ca 'n veci să péra . . . !

Dér să îndaluimu de la inceputu!

Intr'o séra fusei ascultatoriulu nevediuu a urmatoriului dialogu curiosu, care s'a petrecutu in cas'a vecinului Pamfilie, intre elu și amicu lui, Ioanu.

— Dér scii, frate, — dicea Ioanu, — că mie acum nu-mi mai remane alt'a, decâtu séu să me facu tâlhariu, séu să-mi facu mórte in careva modru.

„In draci! că frumóse ganduri mi te-au cuprinsu. Dér scii, că tâlharii traiescu, ca iepurii: trebuie să dórma totu in bóta, cu ochii deschisi, si totu gat'a de fuga; — éra cei ce insisi se omoru: toti sunt nãrodi. Tu dóra inca n'ai nãroditu de totului? Trebuie să scii și acéca, mòi fratióre, că celu ce móre odata: nu mai renvie pone-e lumea și dovéculu, — neci măcar de l'ai imbiá cu tóte scumpeturile séu bunátatile lumiei,“ — lu-dascalíá Pamfilie.

— Spune-mi déra: am óre alt'a de facutu? — candu am remasu de risulu și de casn'a lumii; averea tót'a mi-am papat'o, haru și lauda — dracului; credinti'a in totu loculu mi-a secatu; toti me cunoscú, — cum cunoscú banulu celu reu: par' că mi-e scrisa pe frunte ticalosí'a; detoriile m'au nãpãditu; credietorii stau să me belésca

„Insóra-te!“

— Eu să me insoru?! Că dóra n'am mancatu cép'a ciorii! Ce así si scii eu face cu muierea? — candu singuru, éca, nu sciu ce să me facu.

„Ei, că nu asíá dícu eu să te insori.

— Dér cum amarului?

„Ia o féta séu veduva bogata.“

— O féta séu veduva bogata? Dér óre care féta séu veduva bogata a dracului ar veni dupa mine?

„Ori-care, numai tu să vrei.“

— Numai eu să vreu . . . , ori-care! — Ei, că atunci v'o batutu Ddiéu, femeí, — déca voi aternati de la vóinti'a unoru prapaditi, cum sum și eu unulu!

„Frate! Tu, — asíá vedu, — nu scii, câtu de scumpu e unu barbatu inaintea femeiloru in diu'a de astadi“

— Ba sciu, că e scumpu, care e scumpu.

„Si inca cum esci si tu“ —

— Unu spendieratoriu!

„Ba, nu de totului. Tu esci, frate, frumosu și la facutu și la crescutu, — iérta-me să te laudu o léca. a-poi esci — fiscalu bunu și de gura, și de stilu.“

— Ce ajunge, că cineva e mare si tare frumosu si fiscalu, déca sta să péra de doru de tóte; déca n'are renume?!

„Ce ajunge! Sute de mii, — frate. Tu unulu inse numai prin insurare te poti scóte din tóte nevoile usi-oru și curendu. — Nu vedi, că femeile acusi trebuie să-si prinda cu stréngulu câte unu betu de barbatelu, — pe cum prindeau nainte de 1848. catanele; eà-cí s'au inmultitu, frate, femeile, si s'au impucinatú cei cu voia, cu pofta, cu gustu si cu medilóce de insoratu.“

— Vai, că reu cunoscú tu lumca, mòi! déca asíá vorbesci. Cele multe femeí de aceea nu se marita, — simplule, — pentru că nu vreu să se dediosésca si prapadésca cu câte unu amaritu de mãsálau, cum sun-

temu și noi doi, — și mai bine rămân așa: călugăritie ne — iertate.

„Asculta a-ci vorba! Suchetule! Astadi, — scii tu ce e aceea, — astadi — deca ai vré să te însori și deca ar fi iertatu: — la totu degetulu ti-ai potea capetă câte o nevêsta, și inca nevêsta-nevêsta!“

— Acum lasa-me, să . . .

„Ba, Dieu, asfă, frate. Și acum totu omulu cu minte se însóra; deci și tu fa cum facu cei întiepti. Au vedi tu in diu'a de astadi vr'unu filosofu cu minte și neinsoratu?“

— Lasă-i ametului filosofi! — — Numai, ca eu să me insoru . . ., insorare! Hm, hm! Câte numai se potu întielege sub acestu cuventu mititelu. Dér cuventulu e frumosu și dulce pentru unii, și e amaru pentru alții! — Cugetat' am eu și la acést'a; dér cupenindu tôte cu minte intréga și tréza: mai de bine am aflatu, ca — s'o dau dracului altor'a lumea asta plina de reutăți și de viclenii, și să me ca mai ducu in — ceea-l-alta; că-ci ori cum: totusi ast'a mi-va fi sôrtea, acum incai me ducu a-colo — *cu min-tea sanetôsa* . . .

„Dér deca a-colo va fi și mai reu de tine, ca a-ici; *că p' a-colo de fiscali e mai reu și de câtu de popi* . . .“

— Nu-mi pasa.

„Fa dera ce vrei; dér eu la alt'a nu te adămanescu.“

— Ba — mai bine viu, de câtu mortu — vreu să dieu — mai bine mortu.

„Vedi, că și limb'a ti-tiene partea.“

(Finea va urmă.)

p. h. c.

Dictionariu germanu-romanu.

— In usu comunu. —

Haupt auf! — Hăptaeu!

Schildwache. — Silbocu.

halt?! wer da? Patrouille ist vorbei. —

Holt Bertioeu! Petru-e pe paie!

Grundbuch. — Climbôca. Domnulu Grundu.

Statthaltere. — *Strof*-holteraiu.

Bei'm Fuß! — Pe fusu!

Bereitschaft. — Băratsiagu (Barátság).

Reiter. — Cărchela.

Aus Sachsen Weimar. — Din sacu *vaiu* — *si-amaru!*

Erzhertzog. — Herti-hertiogu. (§.)

Anecdote.

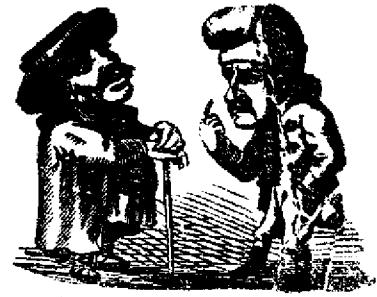
Ôre-cine dicea despre unu anteluptatoriu bețranu, că e unulu din stălpii cei ramași ai natiunei. —

„Adeveratu,“ — *respunse altulu* —, *inse cam tremura și acel'a* . . .

Unu tieranu și-batuse nevêst'a reu. „Lasa numai lasa,“ dîse ea plangendu — „c'oiu mori eu . . . și n'o să mai vina dupa tine alt'a femeia, pôte numai *fét'a dracului!*“ —

„Pre aceea n'o voiu luá-o eu,“ — *respunse bărbatulu*, — *că-ci sfintele canóne oprescu d'a tiené cine-va d'oue surori, ca muieri!*“ . . .

Tand'a și Mand'a.

T. Măi scí mi-ai tu spune ce asemenea este între Rusi'a și Ostrungari'a?

M. Scí.

T. Să te audu dera.

M. Amendoue sunt imperatii cu nemuri mestecate, dera cu elementulu slavu in preponderantia.

T. Ast'a o ghicisí. Dér acum scí mi-a i spune: prin ce se deosebesce un'a de alt'a?

M. D'a-poi prin aceea, că in Rusi'a guvernulu persecuta aspru nihilismulu, éra in Ostrungari'a, prin nóuele sele institutiuni și ordinatiuni se aduce chiaru tréb'a a-colo, de adi-mane toti ómenii voru fi nihilisti-golani, precum se díce in limb'a domniloru: qui habent — *nihil!*

T. Bravo! Alu dracului mai esci măi Mando!! (§.)

Gur'a întieptului.

Trei drepturi domina in casatoria:

Nevêst'a și bărbatulu, unulu, contr'a altui'a, exercita — *dreptulu resboiului*;

Nevêst'a cu amicii de casa — *dreptulu privatu*;

Bărbatulu cu întregulu poporu femeescu — *generalulu dreptu alu gintiloru*.

— *Ce însemnéza a fi politicianu ca unu nămtiu?*

— *Nămtii sunt grosolani in vorbire; politiciani și modesti inse in scriere:*

Ei scriu „eu“ și „noi“ cu litere initiale mici; „Bou“ și „Măgariu“ cu litere mari.

(Dupa „Roman. libera.“)

Catră unu medicu teneru.

— Epigrama. —

(Se pôte luá și dreptu onorariu extraordinariu.)

Ca modu de lecuire, prescriu-ai *ap'a rece*,

Dér chiar și *manier'a* ti-a fostu atātu de — *rece*:

In câtu 'estu morbu micu, care veni ér din recéla,

De-o asfă recéla multa, *se spariá, și trece* . . .

Te-întrebu inse medice: dér unde se-ar recere

Pe lunga-o cura calda și *calde maniere*:

Cum ai scí vindecá?

— *Respunde Domni'a-ta!* (§.)

Proprietariu, editori și redactoru respundietoriu: **Mircea V. Stanescu.**

Cu tipariulu lui Ștefanu Gyulai in Aradu.

Spect. Dum. Franciscu Hoffm Longinu avocat